A°. 1844. N°. 28.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 4 MAART.

KENNISGEVING

van de dagen der Loting voor de

NATIONALE MILITIE.

[BUR]GEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, ontvangen hebbende [de alph]*abetische naamlijst* van alle de personen, die aan de ligting der Nationale Militie, [va]n jare 1844, deel moeten nemen; — brengen bij deze ter kennis van de belang[hebbend]en, dat voornoemde naamlijst ter visie van elk en een' iegelijk zal liggen, in een [v]ertrekken van het Raadhuis, van Maandag den 26 Februarij tot Dingsdag den 5 Maart [inclusi]ve, 's morgens van 10 tot des namiddags ten één ure, ten einde een ieder in staat [te] zijn, om, ingeval hem op die lijst eenige personen of omstandigheden mogten [voorkome]n, die op dezelve nog zouden behooren te worden aangeteekend of daarvan [zouden] worden weggelaten, hiervan aan den Heer Kolonel Militie-Commissaris kennis te [geven; en vo]rts, dat de loting zal plaats hebben op de GROOTE ZAAL *van het Raad-huis*:

Op Woensdag, den 6. Maart 1844,
['s m]orgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie naam begint met de letters:
A, B, C, D, E, F, G, H, I, J en K.
En Donderdag, den 7. Maart 1844.
['s m]orgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie naam begint met de letters:
L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y en Z.

[Zull]ende ieder opgeschrevene bij een biljet worden opgeroepen, om tot de loting ter [pla]atse op te komen, op den dag en het uur in deze Kennisgeving uitgedrukt; [zullen]de hen, wier woning, wegens onnaauwkeurige opgave, niet is te ontdekken, [en wel]ke uit dien hoofde zoodanig biljet niet hebben ontvangen, hetzelve twee dagen vóór [de] der loting, ter Secretarij kan worden afgehaald. Hebbende alle de lotelingen het [regt] om bij de oprolling van de loting-nommers, op den 6. Maart 1844, 's morgens ten [9 ure] zich te komen overtuigen, dat al de nommers, welke daartoe worden vereischt, [behoorl]ijk zijn opgerold.

[Voorts] vermanen Burgemeester en Wethouders voornoemd, alle degenen, wien zulks zoude [aa]ngaan, om tot de loting op te komen op de plaats, den dag en het uur, in het [o]pings biljet vermeld, en redenen van vrijstelling hebbende, dezelve alsdan aan den Kolonel Militie Commissaris op te geven.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 22sten Februarij 1844.

DU RIEU.

Ter ordonnantie van dezelve,

v. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 3 Maart.

[In d]e maand Februarij zijn op den spoorweg van 's Gravenhage naar [Amster]dam vervoerd 34,203 personen; van deze waren 6,505 van hier; [..] van 's Gravenhage, 7,105 van Haarlem en 10,381 van Amsterdam vertrokken; de overigen onder weg ingenomen; en is ontvangen ƒ 29,345 85½, [hetwelk m]et de ontvangst der vorige maand bedraagt ƒ 60,313.91, en net [getal re]izigers in de twee eerste maanden van dit jaar brengt op 69,4 6.

Uit 's Gravenhage meldt men van den 1sten:

[In de] zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is [ontvang]en een adres van *Bouwens*, wijnkooper te Breda, zich beklagende [over z]ekere belasting, bekend onder den naam van brand-emmer- en lantaarn[geld]. — Verzending naar de Commissie.

[Aa]n de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp, tot aan[wijz]ing der middelen over 1844 en 1845.

[D]e heer *Gouverneur* geeft den wensch te kennen, dat, na het thans geval[len] besluit der Kamer, de strijd over den voorgestelden maatregel geëindigd [mog]e zijn. Hij hoopt, dat de wet, toegepast zijnde, zijne vooruitzigten [zal] overtreffen; dat door eene ruime deelneming aan de leening de belas[ting] moge worden voorgekomen. De aanneming van de groote wet, zou de [aanne]ming der thans in beraad zijnde voordragt natuurlijk moeten ten gevolge [hebb]en. En evenwel heeft de redenaar daartegen een gemoedelijk bezwaar. [De gr]ondwet bepaalt dat de uitgaven, zoowel als de inkomsten voor *twee* [jaren] zullen worden vastgesteld. De redenaar wil daaruit niet afleiden, dat [wanne]er de tijd daartoe eenmaal voorbij is, het verzuim niet meer moge [hersteld] worden, doch het ontwerp, zoo als het daar ligt, kan hij niet aan[neme]n. Immers worden bij art. 2 derzelve vijf mill. voor de uitgaven van [1844 a]angewezen, terwijl dit vóór 1845 nader door de wet zal geschieden. [Zulks] is in strijd met de bepaling der grondwet, welke eene tweejarige [vaststel]ling wil.

[De] heer *de Monchy* heeft dezelfde bezwaren als de vorige spreker. Hij [keurt] de verhooging van de opcenten op het gedistelleerd, en vreest voor [smokk]elarij.

[De] heer *van Rechteren* acht zich, door de aanneming van de belasting [op de fondsen] verbonden, alle daarmede in verband staande wetten zoodanig aa[n te neme]n, als die zijn voorgedragen. Hij kan zich niet met de in dit ontwerp [voorge]stelde middelen vereenigen; zoo als de nieuwe opcenten op den accijns [op h]et binnenl. en buitenl. gedistelleerd, welke hij, hoe onbeduidend opper[vlakki]g ook, niet kan aannemen, zoolang hij de wet deswege niet kent. [Niett]egenstaande van de toezegging des Ministers, nopens het tarief, heeft [hem] niet gerust gesteld. Pligt is het nu, om meer dan ooit te waken, voor [de w]elvaart der Natie, opdat naburige mededingers onze bronnen van be[staan] niet doen opdroogen. Zij is door die mededinging meer dan ooit in [gevaa]r. Hij verheugde zich gisteren te vernemen, dat het getal harer inko[mend]e schepen nog niet afgenomen is; de spreker vreest echter, dat dit bij [het e]inde van dit jaar reeds niet meer gezegd zal kunnen worden, en dat [..] vele der nationale bodems het verlies, dat zij thans door de lage [vrachte]n moeten lijden, nog door toenemend gebrek aan genoegzaam emplooi, [waaro]ver sinds lang te regt wordt geklaagd, nog aanzienlijk zal vermeerderen, [bijzon]derheid voor allen, die niet bestemd zijn voor de vaart op onze Over[zeesche bez]ittingen. Hij behoort geenszins tot hen, die alles afkeuren, die meenen, [dat] alles tijde oppositie gevoerd moet worden. Hij zal steeds de Rege[ring] ondersteunen, wanneer hij de overtuiging heeft, dat zij in het belang [van 's] Vaderlands handelt, maar daarom is hij niet haar onvoorwaardelijke be[wonder]aar.

[D]e heer *Schooneveld* zal de wet afstemmen, om de bepaling dat er 12 op[cent]en op de successie zullen worden geheven.

[De] heer *van Rechteren* herinnert, dat hij tegen de begrooting heeft ge[stemd], omdat hij onze staathuishouding verderfelijk voor het Vaderland [acht], omdat dezelve tot het staatsbankroet en welligt nog tot grooter ramp [zal] leiden. De lasten toch der Natie overtreffen hare baten, en een alge[meen]e reeds zigtbare achteruitgang is het gevolg van den knellenden druk, [waarme]de zij is bezwaard. Boven dezelve heeft de Kamer gisteren eene [leenin]g van 15 millioen aangenomen, welker uitvoering, naar de spreker [mein]t, verderfelijk voor het land zal zijn, daar de leening toch niet vol zal komen. — Thans wordt eene vermeerdering van belasting voorgesteld op verschillende accijnsen en van 12 opcenten op het regt van successie. Het schijnt, zegt de redenaar, dat de voornaamste bemoeijenis van een' Nederlandschen Minister van Finantiën bestaat in het uitvinden van nieuwe belastingen en het vermeerderen der opcenten van de bestaande, met andere woorden, in het talent om de Natie kunstmatig uit te putten. De redenaar verstaat zijne roeping als volksvertegenwoordiger niet in dien zin, om daartoe te moeten medewerken. De Regering heeft, op de menigvuldige bondige, ernstige en gemoedelijke vertoogen bij de jongste discussiën gehouden, om eene herziening onzer gebrekkige staatsinstellingen te erlangen, niet goedgevonden te antwoorden, waaruit spreker afleidt dat zij daartoe geacht moet worden ongeneigd te zijn. Daar nu het herstel van 's lands zaken daarvan moet uitgaan, en zonder dit herstel, volgens den redenaar, het land zal en moet te gronde gaan, zoo verbiedt hem eed en pligt aan de Regering de middelen te verstrekken, om op dien weg des verderfs voort te gaan, en zou hij zich als volksvertegenwoordiger, dit doende, medepligtig achten, welke aan het Vaderland wordt voorbereid. Hij zal zich daarvoor wachten, en aan de Regering niet alleen de vermeerdering der lasten, welke zij thans van de Natie verlangt, weigeren, maar ook de verdere middelen, welke zij behoeft, om een' in zijne oogen onmogelijken staat van zaken gaande te houden. Zijne leus is niet algemeen en voor alle omstandigheden: *point de redressement de griefs, point de subsides*, hoezeer men zou kunnen betoogen, dat die leer zoo oud is als onze staatsinstellingen en in het wezen der Vertegenwoordigende Regering is gelegen; maar zijne leus is, dat als het Vaderland op het spel wordt gezet, geene gewone grieven, maar *buitengewone omstandigheden* bestaan, tegen welke het voor hen pligt is de meest krachtige middelen in het werk te stellen, en dat alle zwakheid en toegeeflijkheid ten deze medepligtigheid in zich sluit. — Hij stemt *tegen* de wet.

De heer *van Dam van Isselt* herinnert, dat bij de raming der middelen over 1844 en 1845 vijf millioen worden aangewezen op de gisteren aangenomen voordragt. De spreker zal hiervan niet gewagen, en van de toekomst doen afhangen over de waarheid dier raming al dan niet te beslissen. — Zijne aanmerking in het tegenwoordige ontwerp is hierop gegrond, dat de raming berust op verbetering van wetten, welke nog niet bekend zijn. De redenaar heeft zich bij die gelegenheid afgevraagd, of het dan zoo bezwarend zou zijn, de rentheffers van den Staat te doen deelen in de belastingen? Hij heeft de heiligheid van aangegane verbindtenissen hooren afschetsen. Men heeft beweerd, dat door de renthefiers te belasten, de Hollandsche trouw verdwijnen, en ten spot van den vreemde worden zou. Spreker moet echter doen opmerken, dat zoodanige belasting niet vreemd is en dat van 1741–1795 jaarlijks bij plakaat een honderdste en twee honderste penning van alle schuldbrieven van den Staat werd geheven. Door dien maatregel is echter in geenen deele de onkrenkbare trouw der Hollandsche Natie geschonden geworden: ondanks de belasting, zijn de 2½ pCt. verre boven pari gekomen. Het woord staatsbankroet is uitgesproken. Niemand bedoelt deselve, maar de redenaar ziet niet in, dat daarin [illegible] gevonden worden, dat de renthefiers in de algemeene lasten zouden deelen. Men heeft aangevoerd, dat zoodanige belasting niet raadzaam zou zijn, op een oogenblik dat men eene rijzing in de effecten noodig heeft, ten einde eene conversie tot stand te doen komen. Doch waarom dan die teedere bezorgdheid voor de buitenlandsche effecten, waarom op de coupons van deze geene zegels gehecht, en die belasting in de plaats gesteld van eene verhooging van accijnsen, waarvan de uitkomst toch niet zeker is? — Hij stemt tegen de wet.

De heer *Knijphorst* is van meening, dat wanneer men het beginsel, dat eenmaal gesloten verbindtenissen heilig zijn, ongeschonden wil handhaven, dit ontwerp niet kan worden aangenomen. Volgens de wet toch van 25 December 1822, zouden er geene lasten uit de oprigting van het syndicaat voortvloeijen. Mag die verbindtenis nu worden geschonden? Indien men de voor- en nadeelen, uit die instelling voortvloeijende, uit de begrooting weglaat, dan zou er geen te kort ontstaan; dan zou er geene aanvulling der diensten van 1844 en 1845 noodzakelijk zijn; dan zou er zelfs een overschot op die diensten ontstaan. Hij hoopt derhalve, dat de ingezetenen beschermd zullen worden tegen de lasten, welke hen niet opgelegd kunnen worden. Slaat dan geene schendende hand aan den eigendom der burgeren. Drijft niet noodeloos de lasten op, die nu reeds zoo moeijelijk van de ingezetenen worden verkregen.

De heer *Luzac* deelt de gevoelens nopens het ongrondwettige der voordragt, welke stellig eene tweejarige aanwijzing van middelen wil, en het bezwaar nopens de opcenten van het successie-regt. Hij heeft echter alleen het woord gevraagd, om het lid uit Gelderland te beantwoorden. Hij vraagt het, of het altijd te pas komt zich op oude plakkaten te beroepen, en daaruit argumentatiën voor onze 19de eeuw te trekken? — Zou men bij de behandeling van het strafwetboek ook die oude plakkaten in roepen, waarbij de neus of het oor werd afgesneden en de pijnbank was ingevoerd? Onze voorouders kunnen gedwaald hebben, doch bovendien was toen onze geheele schuld genoegzaam in het land, en nu is dezelve grootendeels buiten 's lands. Door den vreemde kan geen ander denkbeeld van het belasten der coupons gehecht worden, dan van minder betalen. Dit staat gelijk met elke andere aangegane schuld, waarvan men mede niet minder zou kunnen betalen. — Eene belasting op de buitenlandsche coupons is mede bedenkelijk: dan zouden alle buitenlandsche effecten op de plaats zelve betaalbaar worden gesteld, en men ze niet kunnen treffen. Het is ondertusschen van het hoogste belang dat hier de groote geldmarkt behouden blijve. Wanneer men den oorsprong der groote fortuinen te Amsterdam nagaat, dan zal het blijken, dat dezelve juist aan de vreemde negotiatiën te danken zijn. Men mag bovendien niet uit het oog verliezen dat de minstens 1000 millioen buitenlandsche effecten, welke zich hier in het land bevinden, buitengewoon meer in de successie betalen, en dus niet gelijk met andere bezittingen staan.

De heer *van Rappard* merkt aan den spreker uit Drenthe op, dat er in den considerans der wet van 1822 alleen gesproken wordt van het verlangen der Regering, om de ingezetenen niet meer te bezwaren, maar dat daarbij volstrekt geene verbindtenis is aangegaan. Buitendien, bij de wet van December 1840, heeft de Staat de baten en lasten van het syndicaat op zich genomen. Er is derhalve geen twijfel meer over het bestaan der verpligtingen van het Rijk ten deze. — Wat de voordragt zelve aangaat, komt het hem voor, dat er minder geklaagd wordt over de hooge belasting, die op de branderijen gelegd is, dan wel over de smokkelarij, die er

weeds bestaat. Hij geeft toe, dat de verhooging der opcenten van het successieregt, met de beginselen eener goede staathuishoudkunde niet overeenkomt, doch hij mag, bij de beschouwing daarvan, den nood der schatkist niet uit het oog verliezen. Het bezwaar, dat daardoor het nationaal vermogen zou worden verminderd, komt niet in aanmerking, zoo gering is de invloed, die daarvan ondervonden zal worden. Ten aanzien van het grondwettige bezwaar, erkent de redenaar, dat het niet genoegzaam is, om op de wijze, als dit bij de voordragt geschiedt, in de dienst van 1845 te voorzien, doch het is thans onmogelijk te bepalen, wat er voor 1845 zal gevorderd worden. Hij wijst eindelijk op de gevolgen van de aanneming of verwerping van het voorstel. In het laatste geval zal de schatkist beroofd worden van de opbrengt der opcenten, en zullen tevens de middelen over 1844 al dadelijk niet worden gedekt.

De heer *van Goltstein* deelt het gevoelen nopens het ongrondwettige en onvolledige van den maatregel. Hij heeft bovendien nog twee aanmerkingen: 1°. de verhooging van successie; 2°. de inkomsten van den Hoogen Raad van Adel. De successie is thans niet meer 1/7, maar 1/6 van het kapitaal geworden. Wat het *tweede* punt betreft, zegt de spreker, dat den Koning het praerogatief toekomt om tot den Adelstand te verheffen, maar dat, wanneer daarvoor regten moeten betaald worden, dit eene belasting is, welke niet zonder medewerking der wetgevende magt tot stand kan worden gebragt. De redenaar geeft ook den wensch te kennen, dat het lidmaatschap van den Raad van Adel als een eerepost zou worden beschouwd, waaraan geene besoldiging moest verbonden zijn.

De heer *Repelaer* bestrijdt mede de voordragt van de opcenten op het successie-regt. Na de gisteren aangenomen voordragt, kunnen de kapitalen niet meer bezwaard worden. — Ook wegens het niet bekend zijn van de verbetering der accijnsen, kan hij zijne goedkeuring aan het ontwerp niet hechten.

De heer *Kniphorst* ontwikkelt nog nader zijn gevoelen. Indien de Regering in 1822 de waarborg niet gegeven had, dat er uit de instelling van het Syndicaat geen last ontstaan zou, dan zou de wet nooit zijn aangenomen.

De heer *van Panhuys* kan zich met het ontwerp niet vereenigen, inzonderheid om de daarbij voorgestelde verhooging van de opcenten op de successieregt. Hij herinnert, dat het een vaststaande regel in de staathuishoudkundige wetenschap is, dat er geene belasting op het kapitaal mag worden geheven. Alleen de buitengewone omstandigheden, waarin wij verkeeren, hebben hem kunnen doen besluiten, ten aanzien van de voordragt, gisteren aangenomen, eene afwijking van dien regel in te willigen. De verhooging, die thans voorgedragen wordt, betreft eene blijvende belasting.

De heer *den Tex* herinnert dat de Kamer, door de aanneming van dit ontwerp, zich niet praejudiciëert, ten aanzien van de ontwerpen, tot verbetering van de accijns-wetten, welke later zullen worden voorgedragen. — De verhooging van 12 opcenten op de successie beschouwt hij als slechts een tijdelijk bezwaar. Later zal er toch eene geheel nieuwe wet op dat stuk worden voorgedragen. In de wet van 1822 wordt geene stellige bepaling aangetroffen, welke het thans onmogelijk zou maken, den ingezetenen, ter zake van het syndicaat, lasten op te leggen. — Dat er bij deze voordragt geene bepaalde regeling van de dienst van 1845 plaats vindt, is alleen daaraan toe te schrijven, dat er geene definitieve regeling van dat jaar mogelijk is, zoolang de wet, welke gisteren is aangenomen, derzelver volle werking niet zal hebben gehad.

De heer *van Rosenthal* kan, inzonderheid om de voorgestelde verhooging van het successie-regt, aan de voordragt zijne goedkeuring niet geven.

De heer *van Harencarspel* acht het in strijd met art. 124 der grondwet, dat bij dit ontwerp slechts de dienst van 1844 geregeld wordt, en de regeling voor 1845 daarbij wordt uitgesteld. Hij meent, dat men over dit grondwettig bezwaar niet mag heenstappen, en het bevreemdt hem, dat de Regering met die afwijking genoegen heeft genomen. Bovendien ook de dienst voor 1844 wordt bij de voordragt niet geregeld, daar het gisteren aangenomen ontwerp nog geene wet is, en men alzoo op de 5 mill., waarop men voor 1844 uit die wet gerekend heeft, nog geen staat maken kan.

De heer *Verwey-Mejan* kan zich met de verhooging van het regt van successie, vooral na de gisteren aangenomen wet, niet vereenigen.

De heer *Bruce* ziet in het ontwerp geen strijd met de grondwet. Art. 124 derzelve vordert, dat de staatsinkomsten tevens voor gelijken tijd van twee jaren bij de wet worden geregeld. Dit heeft reeds werkelijk plaats gevonden bij de wet, houdende middelen over 1844 en 1845, welke in October jl. werd aangenomen.

De heer *Gevers* vereenigt zich met het gevoelen van den laatsten spreker. Hij acht het noodzakelijk, op de gevolgen van de afstemming der aanhangige voordragt oplettend te maken. Dan wordt zeker aan het grondwettige voorschrift niet voldaan, en dan zal men eene nadere wet hebben uitgelokt, waarbij eene volledige aanvulling over de beide jaren zal moeten worden vastgesteld.

De heer *van Harencarspel* oordeelt, dat de aangevoerde redenen hem niet kunnen doen besluiten, om, naar het hem voorkomt, tegen de grondwet te handelen.

De heer *van Twiss* vindt het voorstel niet ongronwettig. Indien er eene ongrondwettigheid gepleegd ware, het zou reeds in October jl. geschied zijn, toen eene onvolledige wet voor de middelen van 1844 en 1845 werd daargesteld.

Zijne Exc. *de Minister van Financien, ad interim*, verdedigt het ontwerp. Het heeft ten doel aan het grondw. voorschrift te beantwoorden. Na de vaststelling van de wet der middelen voor 1844 en 1845, bestond er noodzakelijkheid, om dezelve aan te vullen, en dit geschiedt thans. Zijne Exc. meent, dat deze voordragt in een naauw en onmiddellijk verband staat met de groote wet, welke gisteren werd aangenomen, en hij kan niet veronderstellen, dat zij, die de groote wet hebben goedgekeurd, niet het oog op deze aanvullings-voordragt zouden gehad hebben. De Minister schetst de gevolgen eener aanneming of verwerping van het voorstel. Wordt het afgestemd, dan zullen de uitgaven over het loopende jaar reeds ongedekt blijven, en dan zal de schatkist reeds het genot missen van de verhooging van opcenten, waarop gerekend is. En dan zal er voorzeker aan het grondwettige voorschrift niet worden voldaan, om de uitgaven door behoorlijke middelen te bestrijden. Wordt het daarentegen aangenomen, dan zijn de behoeften voor 1844 geheel, en die van 1845 grootendeels bestreden. De Kamer blijft dan in haar geheel nopens de voordragten van wet, ter verbetering van de accijnsen, welke later zullen worden aangeboden. — Wat het vraagstuk der grondwettigheid aangaat, de grondwet verbiedt niet de staats-inkomsten eerst gedeeltelijk te regelen, en ze later aan te vullen. Dit is door de vergadering zelve zoo begrepen, toen zij in het afgeloopen jaar de eerste wet wegens de middelen heeft aangenomen. Art. 124 der grondwet verbiedt geenszins eene gedeeltelijke of ongelijke regeling. Zijne Exc. meent, dat de verwerping van het voorstel juist datgene zou doen ontstaan, wat men tracht te vermijden. Dan toch blijven de staats-inkomsten voor 1844 en 1845 voorloopig ongeregeld. — Het komt Zijne Exc. voor, dat de kleine verhooging van opcenten op het gedisteleerd, doelmatig is, en niet kan worden gewraakt. Ook Zijne Exc. gelooft, dat het effect van de tijdelijke verhooging van het successie-regt zoo gering zal zijn, dat zij geen bezwaar kan opleveren. Het geldt hier toch een regt, geheven van ingezetenen, die welvarend zijn, of in welvarenden toestand geraken. Ten slotte wijst Zijne Exc. nogmaals op het verband, hetwelk er tusschen dit voorstel en de aangenomene belastingswet bestaat, en hoopt hij, dat het vertrouwen, waarvan de kiem in de vergadering van gisteren gelegd is, niet op nieuw, al zij het dan ook in eene geringe mate, worde verzwakt.

De heer *van Panhuys* zal, na de bekomene inlichtingen des Ministers en van vorige redenaars, *voor* het ontwerp stemmen. Hij ziet thans het verband in van dit ontwerp met dat, hetwelk gisteren werd goedgekeurd; aanneming van het eene moet tot de goedkeuring van het andere leiden.

De heer *de Monchy* verklaart deze beschouwing niet te deelen. Het in beraadslaging zijnde ontwerp is geheel afgescheiden van het gisteren aangenomene.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp *verworpen*, met eene meerderheid van 29 tegen 25 stemmen, zoodat Zijne Maj. verbiddelijk worden verzocht, hetzelve in nadere overweging te nemen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Ingenhousz, van Rechteren, Repelaer, Trasling, van Nagell, Romme, Telting, van Goltstein, de Man, Mutsaers, Kniphorst, Medderman, Petit, van Dam van Isselt, van Rosenthal, Cornelie, van Heloma, Sasse van Tsselt, Gouverneur, de Monchy, Warin, van Rijckevorsel, Luzac, Anemaet, van Harencarspel, Schooneveld, Star Busmann, Verwey-Mejan* en *Luyben*.

De heer *Luzac* meent, dat het ongeraden is, de beraadslagingen over de voordragt van wet, wegens de Handelmaatschappij, vooreerst te houden. Zoo lang het resultaat van de werking der wet van gisteren niet zal bekend zijn, zoo lang blijft het eene onzekerheid, of de gelden, voor de aflossing benoodigd, zullen inkomen. Op die wijze zal men de hulde verdeelen, dat de heer gevangen is. Hij stelt daarom voor, de discussiën uit te stellen.

Zijne Exc. *de Minister van Financiën, ad interim*, vindt bezwaar in het uitstel, omdat het aanbod van wijlen den Graaf *van Nassau* ook afhankelijk gemaakt is van de vaststelling dezer wet, zoodat ook het genot van dat aanbod vooreerst geen gevolg zou hebben.

De heer *Luzac* dringt aan op het in stemming brengen van zijn voorstel. Het staat toch aan de vergadering, om den tijd der discussie over het ontwerp te bepalen.

De heeren *van Rappard, Bruce* en *den Tex* bestrijden het voorstel van den heer *Luzac*. Ook zij beroepen zich op den brief van den Graaf *van Nassau*. Zij zien in het uitstel geen voordeel. Zoo lang dit ontwerp niet is daargesteld, zegt de heer *Bruce*, zal door het Koninglijke gezin in de opbrengst van 117 millioen waarschijnlijk niet worden deelgenomen. De heer *den Tex* vreest, dat het uitstel allerwege een' zeer nadeeligen indruk zou maken, en hij dringt er toch op aan, dat men niet uit het oog verliese, dat deze voorstellen één geheel uitmaken.

De heeren *van Dam van Isselt, van Rosenthal* en *van Rechteren* ondersteunen den heer *Luzac*, en beschouwen de beraadslaging als ontijdig, zij de voordragt wegens de Handel-Maatschappij worde aangenomen of de vrijwillige leening of de heffing zal, indien zich de Eerste Kamer daarmede vereenigt, voortgang hebben. De donatie staat in geen verband met de leening. Het belang der Regering zelve brengt het uitstel mede.

Bij hoofdelijke omvrage, is met 32 tegen 22 stemmen besloten, de beraadslagingen voortgang te doen hebben.

De beraadslagingen worden geopend over het ontwerp van wet, tot aflossing van de schuld aan de Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De heeren *van Rosenthal* en *Kniphorst* verklaren zich *tegen* de voordragt. Op zich zelve zijn zij niet tegen dezen maatregel; maar nu deze verbonden is aan de gisteren aangenomen wet, zien zij zich verpligt, het voorstel af te keuren.

De heer *van Rechteren* is mede op zich zelve niet tegen de aflossing der Handel-Maatschappij, maar verklaart zich tegen het ontwerp, op grond dat hij niet verzekerd is, dat de middelen, tot die aflossing benoodigd, zullen inkomen, en dezelve in eene belasting op de natie, welke hij afkeurt, zullen kunnen bestaan.

De heer *van Ryckevorsel* zal, omdat het aanbod van den Graaf *van Nassau* aan het tot stand brengen dezer wet verbonden is, er zijne goedkeuring aan hechten.

Bij hoofdelijke omvrage is het ontwerp *aangenomen*, met eene meerderheid van 31 tegen 23 stemmen.

Tegen hebben gestemd, de heeren: *de Man, de Jong, Mutsaers, Kniphorst, Medderman, Petit, van Dam van Isselt, van Rosenthal, Cornelie, van Heloma, van Sasse van Tsselt, Gouverneur, Warin, Luzac, Anemaet, Schooneveld, Star Busmann, Verwey-Mejan, Ingenhousz, van Rechteren, van Nagell, Romme* en *van Goltstein*.

De beraadslagingen worden geopend over het ontwerp van wet, tot regeling der vorderingen van wijlen Zijne Maj. den Graaf *van Nassau*.

De heer *de Man* heeft zijne stem geweigerd aan de beide voorgaande ontwerpen, om redenen, die hij het onnoodig oordeelde op te geven, veronderstellende, dat dezelve gemakkelijk waren te raden. Zijn eerbied voor en zijne verknochtheid aan het doorluchtig Stamhuis, hetwelk regeert, verbieden hem hier het zwijgen, nu hij ook ten aanzien van deze wet den zelfden weg zal moeten volgen, om redenen, zoo als van zelf spreekt, geheel buiten het wetsontwerp gelegen; hij mag, hij kan te dien opzigte geen' twijfel overlaten. Hij heeft zijne stem aan de belasting op de bezittingen geweigerd, en, ofschoon de meerderheid zijn gevoelen niet heeft gedeeld, acht hij zich echter door dat besluit nog niet gebonden. Hij is gewoon zich te onderwerpen aan het gevoelen der meerderheid, wanneer dit eenig prejudicieel punt beslist, hetgeen op den verderen loop der debatten invloed heeft; maar geheel wat anders is het met betrekking tot de aangenomen voordragt der belasting op de bezittingen; het is tot heden niets meer dan een ontwerp, aangenomen door eene fractie van de Vertegenwoordiging, die niet anders heeft gedaan, dan volgens het formulier van art. ... der grondwet te verklaren, *dat zij van oordeel is, dat de Staten Generaal zich met het voorstel behooren te vereenigen*. — Dat oordeel is nog aan de andere deel der vertegenwoordiging onderworpen, en tot zoo lang is het slechts een ontwerp, zonder verpligting voor hem, die anders heeft gedacht. Het is in deze stelling, dat de redenaar meent, — zal hij zich zelven gelijk blijven — zich met deze voordragt niet te mogen vereenigen. Het edelmoedig aanbod van wijlen Zijne Maj. Koning *Willem Frederik*, om het Vaderland met 10 millioenen te hulp te komen, hetgeen hij met dankbaarheid voor de Natie erkent, is verknocht aan het aannemen van de belastings-wet, en onafscheidelijk van de vorderingen, waarvan de regeling bij dit wetsontwerp wordt voorgesteld. Werkt men derhalve mede tot die regeling, neemt men aan de vorderingen, die er het onderwerp van uitmaken deel en keurt men daarentegen de belastingswet af, dan splitst men het gedane aanbod, hetgeen niet geoorloofd is, of men aanvaart het aanbod in zijn geheel, hetgeen men niet doen kan, zonder zich zelven tegen te spreken. Dit zijn de redenen en geene andere die hem verpligten aan de wet, in den tegenwoordigen stand van zaken, zijne stem te onthouden.

De heer *van Rechteren* verklaart, dat hij zich verpligt ziet, alleen ten gevolge van den tegenstand, dien hij genoodzaakt was tegen de jongste financiële voorstellen der Regering te voeren, ook dit ontwerp af te stemmen.

De heeren *van Nagell* en *Medderman* leggen dezelfde verklaring af; zij meenen, dat zij inconsequent met zich zelven zouden wezen, indien zij dit voorstel goedkeurden. Alle deze wetten maken één zamenhangend geheel uit, dat zij blijven afkeuren. Zoo lang de groote wet nog niet bekrachtigd is, kunnen zij het aanbod, dat daaraan verbonden is, niet goedkeuren.

De heer *Trelling* meent, dat er geen het minste bezwaar bestaat, om tot de regeling der vordering van den Graaf *van Nassau* over te gaan, daar het Rijk altijd op de voorgestelde wijze zal worden bevoordeeld.

De heeren *van Rosenthal* en *van Dam van Isselt* zullen, nu de voorwaarde vervuld is, waarop het aanbod steunde, *voor* dit ontwerp stemmen, daar zij dat aanbod voordeelig voor het Vaderland beschouwen. De heer *van Dam* mag op nieuw zijne bevreemding niet verbergen, dat er van de pretentien van den Graaf nooit eenige sprake is geweest, en men juist

...en der laatste finantiele voorstellen, daarmede voor het eerste is voor ... gekomen. Al bestonden er ook bij hem eenige bezwaren tegen de ...gt, zoo zou hij toch vermeenen, dat men daaraan zijne toestemming ...geven, omdat de bestrijders der vorige wetten moeten doen uitkomen ...ne oppositie niet gerigt geweest is tegen het Doorluchtige Huis, ... regeert.

...eer *de Man*, de vorige sprekers beantwoordende, die met hem van ...n verschillen, herinnert aan den inhoud van den brief van Zijne Maj. *Willem Frederik*, dien hij gedeeltelijk voorleest. Daarbij worden, ...ij, in de eerste, tweede, derde en vierde plaats, opgenoemd de ...gen, die men bij deze wet zal gaan regelen, terwijl in de vijfde het aanbod van de 10 millioen guldens wordt gedaan. „Deze ver...nde aanbiedingen, dus vervolgt de brief," zegt de spreker, „wor... door Mij *niet* gedaan, dan onder de navolgende voorwaarden: ... eerste plaats, dat het thans bij Uwe Majesteit in beraadslaging ... ontwerp tot het uitschrijven eener buitengewone belasting op de ... enz., kracht van wet bekome." — De spreker leidt hieruit ...w af, dat alles één onverdeeld geheel uitmaakt en dat men de vor... niet kan regelen. Hij zal derhalve zijne medewerking tot de be...eldigen, zonder met zich zelven in tegenspraak te zijn.

...ming overgegaan zijnde, is het ontwerp *aangenomen* met 39 tegen ...en.

...ebben gestemd de heeren: *Verwey-Mejan*, *van Rechteren*, *van Na...*, *Casteleijn*, *de Man*, *Knipheist*, *Modderman*, *van Sasse van Ysselt*, *Luzac*, *Anemaet* en *Star Busmann*.

...meer aan de orde van den dag zijnde, zoo wordt de vergadering ...den tot na Paschen, de juiste dag nader te bepalen.

... heeft de nieuw benoemde Gouverneur van Zuid-Holland de ...Jhr. Mr. *J. A.* Ridder *van der Helm van Duivendijke* zijne nieuwe ... aanvaard. Dezen middag heeft het corps officieren der schutterij ... afwachting bij Z. H. Ed. Gestr. gemaakt. Heden avond ten 10 ...t het corps muzijkanten der schutterij, onder fakkellicht, eene lois...erenade aan den nieuwen Gouverneur gegeven. De Gouverneur ...ngekondigd, dat hij des Maandags, van elke week, des namiddags ... drie ure, aan het Gouvernements-Locaal, audientie zal verleenen.

...lijkens den afloop der stemming over de belastingwet, l. l. Donder... genomen, verdeelt zich die over de Afgevaardigden der onderschei...ovinciën, als volgt:

	vóór	tegen
Uit Noord-Braband		7.
„ Gelderland	2,	4.
„ Zuid-Holland	7,	4.
„ Noord-Holland	9,	1.
„ Zeeland	3.	
„ Utrecht	2,	1.
„ Vriesland	4.	1.
„ Overijssel	3,	1.
„ Groningen	2,	2.
„ Drenthe		1.
„ Hertogdom Limburg		3.
	32.	25.

De *Rotterdamsche Courant* bevat een adres van den heer *M. Viruly ... en Dalem* aan de Eerste Kamer, behelzende een vertoog der ...lijkheid, om de door de Tweede Kamer aangenomen belastingwet ...werpen. Hetzelve is in deze bewoordingen vervat:

„*Edel Mogende Heeren!*

...ogenblik is gekomen U Ed. Mog. de verontwaardiging van het ...sche Volk te doen kennen over de voorgestelde wet der belasting ...zittingen en inkomsten, door de Tweede Kamer aangenomen, ... mij verpligt U Ed. Mog. eerbiedig te verzoeken, de aanneming ...e weigeren.

...n hiervan aan te voeren, is nutteloos; deze zijn U Ed. Mog. door ...elijke oppositie in de Tweede Kamer ten volle bekend. Het is ...noodzakelijk U Ed. Mog. de verzekering te geven, dat deze inqui... ...niet algemeen door het Volk wordt afgekeurd en door de klasse ... van vaste goederen onmogelijk kan worden nageleefd. Deze ...sedert jaren van hun belastbaar inkomen 15 à 17 pCt. betaald en ...ere lasten helpen dragen, terwijl de renteheffers van den Staat nim... ... hun inkomen iets als zoodanig hebben gecontribueerd. En hoe ...lijk is deze voorgestelde wet voor het zoo onmisbaar crediet van ...pman, fabrijkant en alle andere industriële personen.

...st egel zou alleen voor de renteheffers van den Staat nuttig kunnen ..., maar het eene gedeelte van het Volk zal zich niet voor het ...len uitkleeden.

...del Mog. Heeren, het zij U Ed. Mog. eerbiedig voorgehouden, ...gestelde wet door de Tweede Kamer is onuitvoerbaar, algemeen ...aat voor de deur, de zoo noodzakelijke eensgezindheid tusschen ...oon en de Natie staat verbroken te worden.

...n geene dreigementen, maar men moet moedwillig blind zijn, om ...rvan niet verzekerd te houden. De schoonste gelegenheid biedt ...ch voor U Ed. Mog. aan, zich bij het Volk verdienstelijk te maken, ...erland te redden, en in de aanstaande nieuwe staatsregeling eene ...Kamer, uit de voornaamsten des Volks zamengesteld, te zien op...

... zeg eene aanstaande nieuwe staatsregeling, deze is onmisbaar het ...an de anti-nationale houding der Tweede Kamer; dat is geene ...egenwoordiging, maar eene deputatie van de Staten der provin... ...aardoor is het ook alleen te verklaren, hoe zij zoo ergerlijk tegen ...meene opinie zijn opgestaan.

...klaar bij dezen plegtig, na rijp beraad, en tot voorbeeld van ande... ...om het algemeen welzijn des Vaderlands te bevorderen, dat, zoo ...opt deze voorgestelde wet door U Ed. Mog. en Zijne Maj. den ...wierd gesanctionneerd, ik mij aansluit aan de heeren *van Heeckeren ...huizen*, *Wassenaar van Katwijk* en *van Brakell van Doorwerth*, en ...elijk te zullen gedragen, geene betalingen te doen, en eene ge... ...n executie te zullen afwachten.

...zoo zeker als ... is, God behoede het Vaderland en den Koning.

Den 21sten Februarij is de van Rotterdam naar Londen varende ijze... ...omboot van de Dusseldorpsche stoomboot-Maatschappij *Elberfeld*, ...*Strenck*, bijna 30 mijlen van Zuid-Voorland gezonken. De Kapi... ...chinist en 9 man der equipage zijn door eene kof gered, doch 3 ... matrozen zijn omgekomen. De boot ging naar Londen, om ...euwen ketel in te nemen, en was voor die reis verzekerd.

De dagpost van Rotterdam naar Amsterdam en vice versa zal met ...er spoortrein verzonden worden.

De Belgische Regering heeft aan de Kamer van Vertegenwoordi... ...eene conversie-wet voorgesteld, van de 5 pCt. schuld in 4½. Bij ...de ontwerp wordt voorgesteld, om het Gouvernement te magtigen ...angaan eener leening van 84,836,000 fr. ter remboursering der ...000 2½ pCt. inschrijvingen ten behoeve van Nederland.

WEST-INDIE.

Omtrent de nieuwe volkplanting van Nederlanders in West-Indie, wordt het volgende medegedeeld:

In Mei 1843 kwam Ds. *Bettink* met de landbouwers *Rijsdijk*, *Bovenkamp* en *de Vries* te Paramaribo aan; zij werden daar dáár allen zeer vriendelijk bejegend; de Gouverneur-Generaal *Elias* huisvestte Ds. *Bettink* ten zijnent, en zorgde voor een goed onderkomen der overige kolonisten. Weldra gingen zij uit, om eene geschikte plaats voor de volkplanting te zoeken; de oevers der Coppename, de streek Para en 't Oranjepad werden ongeschikt bevonden. De oevers der Saramacca boden vele voordeelen aan; 14 dagen werden aan derzelver bezigtiging besteed en zwierven *Bettink* en *Bovenkamp* daar door de wilde bosschen rond, zonder gevaar van slangen of wilde beesten; de post Groningen, 8 ure van Paramaribo, werd tot eerste punt van vestiging bestemd, en eenige daar reeds aanwezige gebouwen door *Bettink*, *Bovenkamp* en *de Vries* betrokken; zij besloten voor gemeene rekening pluimvee te kweeken, geloovende zij desnoods daarvan alleen te kunnen bestaan. De kolonisten schijnen zich aanvankelijk tot de cultuur van tabak als handelsproduct te zullen bepalen; deze plant tiert welig in Suriname en groeit er in het wild; eene zorgvuldige bewerking, die zooveel afdoet tot de waarde van den tabak, mag men verwachten van kolonisten, waarvan velen zich in het moederland uitsluitend met die teelt bezig hielden. De tabak beveelt zich als handelsgewas aan, omdat het verbruik onbeperkt is, en met de teelt de markt zich uitbreidt. *Bettink* neemt proeven van de aankweeking van onderscheiden vaderlandsche moesgroenten; een der hoofden der kolonisatie heeft van den Minister van kolonien verzocht, in het bezit van den nuttigen Shea of boterboom van de Afrikaansche kust te geraken; ook de Afrikaansche broodboom en de Perusansche kinaboom verdienen in aanmerking te komen; de teelt der in Suriname inheemsche vruchten en de veeteelt zullen ook bestaanmiddelen der kolonisten zijn; het vee is er thans, schoon fijn van vleesch, meestal klein en zwak, een gevolg der verwaarloozing: want de „menschen zijn hier geweldig lui," schrijft *Bovenkamp*. De bodem is er meestal zeer vruchtbaar, maar het wegruimen van houtgewas en het ontginnen kost wel *f* 600 per bunder. Bij herhaling meldt *Bettink*, dat hem het klimaat zeer in de hand gevallen is; ook *Bovenkamp* oordeelt, dat de warmte geen beletsel voor een matigen en geregelden veldarbeid is; „het kan hier een arbeider wel gaan met drie uren arbeid, beter dan bij ons met 24 uren," schrijft *Bovenkamp*; evenwel moeten zij, die aan het klimaat nog niet gewend zijn, bijzondere voorzorgen nemen; van Regeringswege zal in de geneeskundige dienst op den post Groningen voorzien worden. Vele schoolonderwijzers moeten zich reeds aangeboden hebben, om met de kolonisten over zee te gaan en hunne kinderen te onderwijzen. Ds. *Bettink*, thans een historisch persoon, is bijzonder geschikt, om een der hoofden der kolonisatie te zijn; hij is rusteloos in de weer zonder zich te overhaasten; hij heeft te Paramaribo in de Luthersche zoowel als in de Hervormde kerk gepreekt; moeijelijkheden schrikken hem niet af, noch benemen hem zijn vrolijken luim; hij luistert gaarne naar raad, maar onderzoekt zelf.

DUITSCHLAND.

Den 24sten is H. K. H. de Prinses *van Oranje*, met H. D. zoon te Stuttgardt aangekomen.

— Door de menigvuldige in de bovenlanden gevallen sneeuw is de Rhijn tot eenen zeer hoogen waterstand gezwollen. Te Keulen was dezelve den 27 Februarij, binnen nog geen 24 uren, 10 voet gerezen en drong op onderscheiden plaatsen de stad binnen. De landbruggen stonden onder water en er waren noodbruggen aangelegd.

— De Napelsche Regering heeft bij een besluit bepaald, dat de 5 pCt. fondsen in 4 pCt. zullen ingewisseld, of *à pari* afgelost worden.

— De twist tusschen Sardinie en Tunis zal weldra bijgelegd zijn; de Porte, onder wier bestuur de Tunische Staat behoort, had de bemiddeling van de Engelsche en Fransche Gezanten willen aannemen; de Porte heeft aan Sardinie eene volledige voldoening toegezegd.

— Er was te Warschau den 14den spraak van eene groote overwinning, welke de Russen op de Kaukasische bergbewoners behaald hadden.

— De bevelen van den Keizer van Rusland, omtrent het wegvoeren der Joden van de grenzen landwaarts in, zijn eenigzins verzacht geworden, doordien het aan hun, die jaren lang aan de grenzen gewoond en zich met een zeker ambacht bezig hadden gehouden, vergund is geworden, te blijven; ook zal aan de weggevoerden gedurende eenigen tijd onderstand van Regeringswege verleend worden.

— De Nederlandsche Minister aan het Hof te Konstantinopel heeft den 2 Februarij aan den Sultan in een plegtigheid gehoor zijne geloofsbrieven als zoodanig overhandigd.

— Blijkens berigten uit Syrië is de gansche Libanon in opstand, reeds zijn 12,000 Maronieten onder de wapenen, en zulks omdat zij de knevelarijen en verdrukkingen der Turksche Autoriteiten niet langer kunnen verduren; zij zeggen dat zij, na hunne vruchtelooze reclamatien bij de Porte, geene andere hoop voeden, dan het welslagen hunner wapenen.

FRANKRIJK.

De brief, welke de Koningin van Tahiti, *Pomaré*, aan den Koning van Frankrijk geschreven heeft, is de volgende:

„O Koning! ik ben heden van mijne Regering beroofd geworden. Mijne souvereiniteit is geschonden geworden en Uw Admiraal heeft zich, gewapenderhand, van mijn grondgebied meester gemaakt, omdat ik beschuldigd werd, het op den 9 September 1842 gesloten tractaat niet na te komen.

Met de kroon in mijne vlag te plaatsen, heb ik, o Koning! nimmer het voornemen gehad, gedacht tractaat te schenden en U te beleedigen.

Ik vertrouw dat de daad, van de kroon in mijne vlag geplaatst te hebben, niet door U als eene misdaad zal worden beschouwd. Uw Admiraal verlangde slechts het veranderen van een gering gedeelte; maar had ik hierin bewilligd, zoo zou ik de minachting mijner Groot-Officieren over mijne souvereiniteit hebben gehaald.

Ook ken ik geen artikel van het traktaat, hetwelk den aard van mijne vlag bepaalt.

Ik protesteer formeel tegen den harden, door Uwen Admiraal genomen maatregel; maar ik stel vertrouwen in U, en ik verwacht mijne bevrijding van Uw medelijden, Uwe regtvaardigheid en Uwe goedheid, voor eene Vorstin, die zich magteloos bevindt.

Zie hier mijne bede: moge de Almagtige uw hart vermurwen, moge het billijke van mijn verzoek door U worden erkend en de souvereiniteit en het gebied mijner voorouderen mij door U worden teruggeven. Dat God U zegene o Koning, en dat Uwe regering lang en bloeijende zij; ziedaar wat ik voor u afbid."

— In de Kamer van Afgevaardigden heeft de Minister *Guizot* lezing gegeven van de instructiën aan den Schout-bij-Nacht *du Petit Thouars* gegeven, bij welke het hem bevolen was, gemeenschappelijk en in eenparig beraad met de Koningin *Pomaré* te handelen, welke instructiën de Schout-bij-Nacht was, te buiten gegaan. Want want het aannemen van

eene andere vlag door de Koningin betrof, daartoe had zij het regt, als Souverein van haar land. — De Minister heeft ten stelligste ontkend, dat de Regering, alvorens ten deze een besluit genomen te hebben, mededeeling omtrent de zaak van de Britsche Regering ontvangen had. — De Engelsche Minister *Peel* heeft dan ook in het Lagerhuis den 28sten gezegd, dat de Engelsche Regering in de zaak van Taïti geenen stap bij de Fransche gedaan had.

— De rust in Portugal was, volgens brieven van den 22den nog niet geheel hersteld. Het 22de regiment had met de opstandelingen van Castello-Branco, die de kas, ten bedrage van 8,000,000 reis geroofd hadden gemeene zaak gemaakt.

— De Spaansche *Gazeta* bevat het besluit omtrent de verpachting van den tabak voor 75,000,000 gedurende 10 jaren, welke inkomsten alleen moeten strekken tot betaling der 5 pCt. schuldbrieven.

PROMOTIE AAN DE LEYDSCHE HOOGESCHOOL.

Den 1sten Maart, de Heer *R. P. A. Dozy*, van Leyden, in de Letteren, na de verdediging zijner Dissertatie, exhibens: *Historiae* Abbadi*Darum voluminis primi partem priorem.*

MENGELINGEN.

DE GEHEIMRAAD DER KONINGEN VAN ENGELAND.

(*Vervolg en Slot van N°. 25.*)

Sedert de revolutie van 1688 tot op onze dagen, heeft de geheel noodeloos gewordene Geheimraad geene degelijke dienst, noch aan het Koningschap, noch aan de aristocratie, noch aan het volk bewezen. Gedurende meer dan zes eeuwen had dezelve de uitoefening der drie magten beurtelings met het Parlement, de Hoven, en den Koning, gehad. Hij heeft zelfs niet eenige overblijfselen van zijne oude attributen behouden. Hij bezit volstrekt geene wetgevende autoriteit meer, hij vonnist alleen in onbeduidende zaken, betreffende de kolonien en de krankzinnigen; in één woord, de uitvoerende magt behoort geheel aan het Ministerie en den Kabinetsraad. — Men raadpleegt hem somtijds, wel is waar, over de ernstigste onderwerpen van binnen- en buitenlandsche staatkunde, maar alleen nadat de Kabinetsraad bepaald heeft, welke maatregelen moeten worden genomen. — Zoo hij een tegenovergesteld gevoelen aan den dag legde, zoude het Gouvernement weigeren dit te volgen. Een zoodanig conflict kan zich buitendien niet wel voordoen. Een lid van den Geheimraad heeft alleen het regt zich naar den Raad te begeven, wanneer hij bepaaldelijk opgeroepen is, en het Ministerie veroedigt alleen leden, wier gevoelen het vooruit kent.

In staatkundige materie, vervult de Geheimraad nog de functien der Magistraten van Policie of Vrederegters. Hij doet in hechtenis nemen, ondervraagt, en verwijst naar de competente regtbanken de beschuldigden van aanslag tegen den Souverein, of van zamenspanning strekkende tot omverwerping van het Gouvernement en der wetten.

„De Geheimraden, zegt *Blackstone* (1ste boek 5de hoofdst.,) zijn ter eenvoudige benoeming des Konings; zij leggen den noodigen eed af, en worden onmiddellijk Geheimraden voor het leven des Konings, die hen kiest, maar ook naar willekeur kan ontslaan.

„Elk geboren Engelsch onderdaan kan lid van den geheimraad zijn, mits een aan de Regering afleggende. . . . Maar om te beletten, dat personen, door eene of andere relatie aan vreemde Staten gehecht, zich in dezen belangrijken vertrouwden raad zouden indringen, is er door de instelling (Stat. 12 en 13, *Willem III* hoofdst. 2) bepaald, dat al wie buiten de heerschappij der Kroon van Engeland geboren is, geen deel van den Geheimraad kan uitmaken, al ware hij door het Parlement genaturaliseerd geworden; tenzij hij echter van Engelsche ouders geboren ware."

De artikelen van den eed, van de geheimraden gevorderd wordende, leeren ons wat hunne pligten zijn. Zij verbinden zich:

1°. Den Koning de raadgevingen te onderwerpen, welke zij meest wijs en voorzigtig zullen achten.

2°. Alle vragen, welke hun zullen onderworpen worden, op te lossen, in den meest voordeeligen zin voor de eer des Konings en het belang des volks, zonder partijdigheid, noch aan liefde, noch aan genegenheid, noch aan de belofte eener belooning, noch aan twijfel, noch aan vrees toe te geven.

3°. De geheimen van den Raad niet te openbaren.

4°. Zich niet te laten omkoopen.

5°. Tot de uitvoering der beslissingen, welke de Raad zal genomen hebben mede te werken.

6°. Aan alle personen, die zich daartegen zouden willen verzetten, weerstand te bieden.

7°. In alles te handelen gelijk een trouwe en goede raadsheer jegens zijnen Souverein handelen moet.

„De ontbinding van den Geheimraad, zegt *Blackstone* nog, hangt af van den wil des Konings; hij kan, wanneer hij dit voegzaam oordeelt, een enkel lid of ook den geheelen raad ontslaan, en er eenen anderen benoemen. Volgens de algemeene wet, was deze Raad nog *ipso facto* door den dood des Konings, van wien hij al deszelfs magt ontleende, ontbonden; maar, om de nadeelen te voorkomen, welke de nieuwe Koning zoude kunnen ondervinden, bijaldien hij zich bij deszelfs troonsbestijging zonder Raad bevond, werd er door het statuut *Anna*, hoofdst. 7 bepaald, dat de Geheimraad gedurende zes maanden na den dood des Konings, in functie zoude blijven, ten zij dezelve vroeger door den opvolger ware ontbonden."

A. J. C. *Proceedings and ordinances of the Privy Council of England.*

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.
Zaturdag, 2 *Maart* 1844. Van 32 tot 36 gulden.

De Ondergeteekende Burgemeester van *Beusichem*, roept ten gevolge der Advertentie geplaatst in de *Haarlemmer Courant* van 22 Februarij jl. bij deze de alom bekende Weldadigheid van Leydens Ingezetenen in, voor de door den brand van den 18den derzelfde maand aldaar ongelukkig geworden 28 inwoners. Elke gift, hoe gering ook, zal met dankbaarheid ontvangen worden, terwijl de Wel-Eerwaarde Zeer Geleerde Heer I. DENBOUT en de heer C. A. VAN IMMERSEEL MOUNIER, *Boekhandelaar* alhier, zich volgaarne met de inzameling der liefdegiften zullen belasten.

Beusichem, Februarij 1844.   J. THR. VAN DE KASTEELE.

•.• LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Directie van den Amsterdamschen Stads-Schouwburg. Vrijdag, den 8 *Maart* 1844. BEDROG EN ZELFMISLEIDING, *Blijspel*, in 5 Bedrijven. Voorafgegaan door: HET AVOND UUR, *Tooneelspel*, in één Bedrijf.

Aanvang ten zes ure.

Er worden GEENE HALVE LOTEN, TEN HALF NEGEN ure afgegeven.

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

Amsterdam, Zaturdag 2 Maart 1844.

NEDERLAND, Werkelijke Schuld	à 2½	pCt.	55 1/16	55
Dito Dito	5	„	100⅝	100
Amortisatie-Syndicaat	4½	„	94⅞	95
Dito Dito	3½	„	80½	
Handel-Maatschappij	4½	„	141⅜	141
Nieuwe Dito	4½	„	101	
Oost-Indische Leening	5	„	99 1/16	
Aandeelen Rijn-Spoorweg	4½	„		
Aand. Holl. Spoorw. Maats.		„	90½	90
Haarlemmermeer	5	„		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	„	22 1/16	22
Dito bij Dito, onbep. stukk.	5	„	19⅞	20
Dito Coup.		„	29⅞	30
Dito	3	„	37	37
Passive		„	6 1/16	
Deferred		„		
Fransche Uitgestelde		„	7 11/16	8
PORTUGAL, Oblig. te Londen	2½	„	47	
RUSLAND, Obl. *Hope en Comp.* 1798 en 1816	5	„	109	
Dito Dito 1828 en 1829	5	„	109	
Certificaten bij dito 1831 en 1833	5	„	99⅝	
Dito bij *Hope*	4	„	91 1/16	
Certificaten te Hamburg	5	„		
Inschrijving in Assignatiën	6	„		
Certificaten van Dito	6	„	75	
OOSTENRIJK, Obl. *Goll en Comp.*	5	„	106⅛	
Negotiatie Metalliek	2½	„		
Dito Dito	5	„		
NAPELS, Certificaten	5	„	95½	96
Dito in Napels	5	„		

•.• Heden verloste door Gods goedheid voorspoedig van een welgeschapene *DOCHTER*, Vrouwe C. M. J. VAN DAM, geliefde Echtgenoote van
LEIDEN den 2 Maart 1844.   Dr. T. MULLER

•.• Heden overleed tot mijne en mijner Kinderen en Behuwd-Kinderen droefheid, mijn geliefde Echtgenoot ABRAHAM SELJEE, in leven *Regiment- en Stalhouder*, in den ouderdom van 63 Jaren.

Uit aller naam.

LEYDEN   Wed. A. SELJEE
den 24 Februarij 1844.   geb. FOX.

Op begeerte van den Overledene zullen geene uiterlijke teekenen van rouw worden gedragen.

Eenige Kennisgeving.

NB. *De Affaire zal provisioneel door de Weduwe worde gecontinueerd.*

•.• Heden overleed onze waardige Vader en Behuwd-Vader, de Edele Heer JAN HUYSER, in den ouderdom van ruim *vier en zeventig* jaren.

Uit aller naam.

LEYDEN   H. C. HUYSB
27 Februarij 1844.   J. F. C. MOLTZE

Op bepaald verlangen van den Overledene zullen er geene Rouwteekenen gedragen worden.

•.• Heden overleed alhier, in den ouderdom van 78 Jaren, PETRONELLA CATHARINA VAN DER MEERSCH, Weduwe van den Heer MARTINUS GERARD DEL COURT VAN KRIMPEN, *Oud Burgemeester der Stad Leyden.*

LEYDEN den 1 Maart 1844.

•.• Heden morgen ontsliep op het alleronverwachtst tot mijne droefheid mijn hartelijk geliefde Echtgenoot CORNELIS WYN in den ouderdom van *twee en zestig* jaren, het *zes en twintigste* onzer gelukkige Huwelijks-vereeniging.

LEYDEN   CATHARINA DOIS
1 Maart 1844.   Wed. CORNS. WIJNNO

Eenige Kennisgeving.

•.• De Ondergeteekenden betuigen langs dezen weg hunnen dank voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, bij het overlijden hunner Moeder en Behuwd-Moeder S. B. VAN WYK, Wed. B. ONNEKINK hen betoond.

F. C. ONNEKI
LEIDEN   C. M. ONNEKI
4 Maart 1844.   geb. TOUSSAIN

•.• De Ondergeteekenden hebben het voornemen op de KAASMARKT, die den 13den Maart e. k. te *Gouda* zal zijn, in het logement *het Hert-Hok*, ten toon te stellen:

EEN AMERIKAANSCHE KAAS.

Noodigen ter bezigtiging daartoe uit, de *Landbouwers en Kaasmakers*, ten einde zij met ons zich kunnen overtuigen, welke vorderingen men in het buitenlandsch in het *Zuivel* maakt.

Zij wenschen ook te spreken en te overleggen, om op ons ... goede van elders toe te passen en daardoor, het *bittere, taaije* ... in het *onze* gevonden wordt, te verbeteren.

Rotterdam 29 Februarij 1844.

VAN ROSSEM VAN OORDT

•.• Ten Kantore van N. NATHANS, te Leyden, zijn te bekomen HEELE en GEDEELTEN van KOOPLOTEN, voor de *Kon. Ned. Loterij*, waarvan de *Eerste Klasse* begint te trekken *Heden.*

•.• EENIG DEPOT.

Prijsvermindering van het gerenommeerde EAU DE LONDRES, op ƒ 2.50, hetwelk onschadelijk het HAAR, *Zwart* of *Bruin* ... het EPILATOIR, van ƒ 3 op ƒ 2, hetwelk het Haar wegruimt ... onschadelijk te zijn, van den Heer JEAN BATH.

Benevens het beproefd *Tandmiddel* uitgevonden door Doctor ... *Parijs*, dat oogenblikkelijk de hevigste Kiespijn doet bedaren en ... prijs 25 Cents het Fleschje. Te verkrijgen bij de Wed. J. A. ... BERG, Maarsmansteeg, te Leyden.

•.• Bij de Wed. D. DU SAAR, is van de Pers gekomen: OVER EIGENDOM VAN DE HAARLEMMERMEER, prijs 20 C...

Dit Stukje is voor der Bezitters de uitgegevene memorien der HH. ... en J. A. DE PREMERY, over de *Regten der Stad Leyden op het ... Meer*, onmisbaar.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te L